

200704417/1.

Datum uitspraak: 9 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/6508 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 30 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

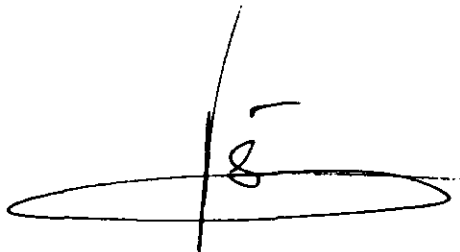
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2007

307.

Verzonden: 9 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

sector bestuursrecht

de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.:

Awb 06/6508

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Liberiaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0110.03.8018,
gemachtigde: mr. A.M.I. Eleveld, advocaat te Groningen,
eiser;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
als rechtsoptolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. F.W.A. Croonen, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 3 oktober 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij brief van 20 juni 2002 heeft eiser beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen door verweerder op de aanvraag. Dit beroep is door de rechtbank bij uitspraak van 15 juli 2002 (Awb 02/44730) gegrond verklaard. Bij brief van 28 augustus 2002 is door eiser opnieuw beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag. Bij uitspraak van 1 oktober 2002 (Awb 02/66012) heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard. Bij besluit van 23 januari 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.2 Bij brief van 19 februari 2003 is daartegen beroep ingesteld. Bij uitspraak van 16 maart 2005 heeft de rechtbank (Awb 03/10798) het beroep gegrond verklaard en het besluit van 23 januari 2003 vernietigd.
- 1.3 Bij brief van 9 mei 2005 heeft eiser beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag. Dit beroep is door de rechtbank bij uitspraak van 24 juni 2005 (Awb 05/20765) gegrond verklaard. Bij besluit van 9 januari 2006 heeft verweerder de aanvraag opnieuw afgewezen.
- 1.4 Bij brief van 3 februari 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 7 maart 2006. Op 12 november 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Het beroep is ter zitting van 26 maart 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

regnr:

Awb 06/6508

-2-

2 Overwegingen

- 2.1 Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen omdat hij gronden aanwezig heeft geacht om artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag toe te passen.

Artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag luidt als volgt:

De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:

- (a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen;*
- (b) hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten;*
- (c) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.*

Om aan te nemen dat artikel 1F Vluchtelingenverdrag (Vv) op een vreemdeling van toepassing is, behoeft niet te worden bewezen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan een of meer gedragingen als bedoeld in dit artikel. Voldoende is dat sprake is van ernstige redenen om te veronderstellen dat de vreemdeling zich hieraan schuldig heeft gemaakt. Hiervoor is enerzijds vereist dat de vreemdeling weet heeft gehad of had behoren te hebben van het plegen van een misdrijf als hiervoor bedoeld (knowing participation) en anderzijds dat de vreemdeling hieraan op enige wijze persoonlijk heeft bijgedragen (personal participation).

- 2.2 De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser tussen 1990 en 2001 persoonlijk lijfwacht is geweest van Charles Taylor en dat hij van 1997 tot 2001 werkzaam is geweest als hoofd van de Afdeling Inspectie van de Special Security Service (SSS).

Voorts stelt de rechtbank vast dat de door verweerder in het voornemen, op grond van diverse openbare en toegankelijke bronnen, ten aanzien van de SSS vastgestelde feiten, welke in het bestreden besluit als herhaald en ingelast worden beschouwd, door eiser zowel in de zienswijze als in beroep niet inhoudelijk zijn betwist. Eiser heeft zich in dit verband echter op het standpunt gesteld dat het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd moet worden geacht, nu verweerder zich bij de informatieverschaffing omtrent de SSS niet, zoals gebruikelijk, heeft gebaseerd op ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken ten aanzien van Liberia. Daarbij wijst eiser erop dat in de ambtsberichten nauwelijks melding wordt gemaakt van de SSS.

De rechtbank volgt eiser hierin niet en overweegt daartoe dat verweerder zich, conform het toepasselijke beleid, neergelegd in paragraaf C4/3.11.3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), bij de feitenvaststelling in het kader van de 'knowing participation' kan baseren op gezaghebbende en vrij toegankelijke rapportages. Een algemeen ambtsbericht is daarvoor niet noodzakelijk.

- 2.3 De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder terecht heeft overwogen dat ten aanzien van eiser sprake is van "knowing and personal participation" aan het plegen van misdrijven, als bedoeld in artikel 1F, onder a en b, Vv.
- 2.4 Verweerder heeft zich in het voornemen gemotiveerd op het standpunt gesteld dat er ten aanzien van eiser sprake is van 'knowing and personal participation' in vorenbedoelde zin. Eiser heeft hier in de zienswijze op gereageerd. Hetgeen in beroep is aangevoerd bevat in essentie een herhaling van hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht.

regnr:

Awb 06/6508

-3-

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hetgeen door eiser in dit verband in de zienswijze is aangevoerd in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd weerlegd en is de door verweerder in het bestreden besluit in dit verband gegeven motivering voldoende dragend voor het oordeel dat eiser geen bescherming aan het Vluchtelingenverdrag kan ontfanen op grond van het bepaalde in artikel 1F, aanhef en onder a en b, Vv.

- 2.5 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen heeft verweerder kunnen besluiten de aanvraag om toelating op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, af te wijzen.
- 2.6 Ten aanzien van het beroep van eiser op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) oordeelt de rechtbank als volgt.
- 2.7 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hij bij terugkeer naar Liberia een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, nu hij bij terugkeer hoogstwaarschijnlijk om het leven zal worden gebracht door aanhangers van de voormalige Liberiaanse president Charles Taylor dan wel door burgers die er van op de hoogte waren dat hij voor Charles Taylor werkte dan wel door politieke tegenstanders van Charles Taylor. De rechtbank overweegt in dit verband het volgende.

Voor zover eiser er in dit verband op heeft gewezen dat hij, vanwege zijn publieke verschijningen in het kader van zijn functie als lijfwacht van Charles Taylor en zijn vroegere bekendheid als basketballer, meer bekendheid genoot dan andere mensen in de kring van Charles Taylor, volgt de rechtbank eiser hierin. Dit neemt echter niet weg dat verweerder zich in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij, op grond van persoonlijke feiten en omstandigheden, bij terugkeer te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Voor zover thans van belang heeft verweerder hietoe in het bestreden besluit - kort samengevat - overwogen dat uit openbare bronnen blijkt dat de mensenrechtensituatie in Liberia aanzienlijk is verbeterd en dat niet is gebleken dat Charles Taylor, na zijn aftreden in 2003, in Liberia nog een machtsfactor van betekenis is. Daarbij heeft verweerder erop gewezen dat in de huidige regering ook aanhangers van Charles Taylor zitting hebben en uit openbare bronnen niet blijkt dat hun invloed dermate ver reikt, dat aannemelijk is dat eiser bij terugkeer door één van hen om het leven zal worden gebracht. Ten aanzien van de door eiser in beroep overgelegde berichten van het UK Home Office, Guidance Notes van mei 2006, de International Crisis Group Liberia 2006 en van de site www.factiva.com over de periode 7 augustus tot 13 oktober 2006, overweegt de rechtbank dat deze berichten slechts zien op de algemene situatie in Liberia. De berichten bevatten geen informatie over specifiek op de persoon van eiser betrekking hebbende feiten en omstandigheden. Voor zover eiser, onder verwijzing naar de door hem onderstreepte passages in de berichten, heeft betoogd dat nog steeds aanvallen worden uitgevoerd op ex-leden van de SSS, overweegt de rechtbank dat daarmee nog niet voldoende aannemelijk is gemaakt dat eiser te vrezen heeft voor een door artikel 3 EVRM verboden behandeling. Immers, uit de onderstreepte passages blijkt niet dat de daarin genoemde gewelddadigheden jegens (ex-)leden van de SSS verband houden met hun lidmaatschap van de SSS. Ten slotte volgt de rechtbank eiser niet in het door hem ter zitting ingenomen standpunt, dat de komst van Charles Taylor naar Nederland ter berechting door het Internationaal Strafhof te 's-Gravenhage eveneens een indicatie vormt voor de conclusie dat eiser bij terugkeer een reëel risico loopt op schending van 3 EVRM. Daartoe wordt overwogen dat door eiser niet is onderbouwd dat de berechting van Charles Taylor in Nederland plaatsvindt in verband met ten aanzien van hem dreigende handelingen, verboden door artikel 3 EVRM.

- 2.8 Gelet op het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen weigeren aan eiser een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000, te verlenen.

regnr: Awb 06/6508

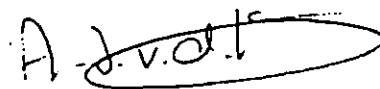
-4-

- 2.9 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.I. van der Kris, voorzitter, en mr. J.F.M.J. Bouwman en mr. M.A.A. ter Meer-Siebers, rechters, in het openbaar uitgesproken door mr. A.I. van der Kris in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier op **30 MEI 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. ✓

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

30 MEI 2007

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3893 B	27 JUN 2007
ZAAKNR.	200704417
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's GRAVENHAGE

Advocaten

mr. F.N. Lier
mr. V.L. van Wieringen
mr. M. Wieringa
mr. A.M.I. Eleveld
mr. N. Hollander
mr. M.M.J. Arts

Per post en per telefax 070 365 1380

Belastingadviseur

drs. F.J. van Dijk

Groningen, 27 juni 2007

* lid Insolad
** lid VAS
*** lid Nederlandse Federatie
Belastingadviseurs

Inzake : / IND
Kenmerk rechtbank : 06/6508
Onze ref. : E06-00072
Betreft : Hoger beroep

Hoogedelgestrenge heer, vrouwe,

De in de aanhef genoemde persoon van Liberiaanse nationaliteit, hierna te noemen appellant, ten deze woonplaats kiezend ten kantore van mw. mr. A.M.I. Eleveld, Zuiderpark 15, postbus 604, 9700 AP te Groningen, die verklaart uitdrukkelijk en bepaaldelijk door appellant te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroep en als zijn gevolmachtigde zal optreden met het recht van vervanging, heeft op 3 oktober 2001 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel, welke aanvraag bij besluit van 9 januari 2006 ten tweeden male werd afgewezen. Op 3 februari 2006 werd beroep aangetekend tegen het afwijzende besluit. Het beroep werd behandeld ter zitting van 26 maart 2007. Bij uitspraak van 30 mei 2007, verzonden eveneens 30 mei 2007, werd het beroep ongegrond verklaard (**productie 1**).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en voert daartoe het volgende aan.

Grief 1:

Ten onrechte is de rechtbank niet ingegaan op de beroepsgrond dat appellant niet geassocieerd dient te worden met de SSS, nu appellant immers heeft gesteld dat de afdeling bewaking waartoe hij behoorde eerst later, en slechts op formele gronden, bij de SSS werd ondergebracht en dat hij slechts verantwoordelijk was voor een kleine groep van zo'n 25 man van de afdeling bewaking. Het betreffende onderdeel van de uitspraak is daarmee onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd.

GESCHILLENCOMMISSIE
ADVOCATUUR

Zuiderpark 15 • Postbus 604 • 9700 AP Groningen • telefoon (050) 3603768 • fax (050) 3603561

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Toelichting:

Rov 2.2: 'Eiser heeft zich in dit verband echter op het standpunt gesteld dat het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd moet worden geacht, nu verweerder zich bij de informatieverstopping omtrent de SSS niet, zoals gebruikelijk, heeft gebaseerd op ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken ten aanzien van Liberia. Daarbij wijst eiser erop dat in de ambtsberichten nauwelijks melding wordt gemaakt van de SSS. De rechtbank volgt eiser hierin niet en overweegt daartoe dat verweerder zich, conform het toepasselijke beleid, neergelegd in par. C4/3.11.3.3 Vc 2000 bij de feitenvaststelling in het kader van de 'knowing participation' kan baseren op gezaghebbende en vrij toegankelijke rapportages. Een algemeen ambtsbericht is daarvoor niet noodzakelijk'.

Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte alleen maar is ingegaan op de positie van de SSS en niet op hetgeen namens eiser, zoals in de grief vermeld, naar voren werd gebracht. De rechtbank heeft daarmee een relevant onderdeel van het betoog van appellant buiten beschouwing gelaten. Ten onrechte heeft de rechtbank de 'knowing participation' gebaseerd op het uitgangspunt dat appellant volwaardig deel uitmaakte van de SSS, nu appellant immers heeft aangevoerd dat zijn bewakingseenheid wezenlijk verschilde van de SSS.

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in geval van terugkeer te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

Toelichting:

Rov. 2.7: '(...) dat verweerder zich in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij, op grond van persoonlijke feiten en omstandigheden, bij terugkeer te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM'.

De rechtbank heeft hierbij laten prevaleren dat verweerder in het bestreden besluit heeft overwogen dat uit openbare bronnen blijkt dat de mensenrechtensituatie in Liberia aanzienlijk is verbeterd en dat niet is gebleken dat Charles Taylor, na zijn aftreden in 2003, in Liberia nog een machtsfactor van betekenis is. Appellant stelt hier tegenover dat de verbeterde mensenrechtensituatie slechts betrekking heeft op de *algemene* situatie in Liberia en dat het slechts gaat om een relatieve verbetering ten opzichte van de volstrekte wetteloosheid die heerste ten tijde van de burgeroorlog, en dat het daarnaast zo is dat, zoals verweerder zelf heeft aangegeven, in de huidige regering ook aanhangers van Charles Taylor zitting hebben. Appellant heeft gemotiveerd onderbouwd dat hij ook vanwege aanhangers van Charles Taylor vreest voor een onmenselijke behandeling, of Charles Taylor zelf nu nog een machtsfactor van betekenis is of niet: 'Eiser heeft evenwel steeds naar voren gebracht dat hij een risico loopt vanwege voormalige Taylor-aanhangers, hun politieke rivalen en van burgers. Dat Charles Taylor geen machtsfactor meer van betekenis is in Liberia, zoals in het voornemen op pag. 6, 3^e paragraaf wordt overwogen, is hierbij helemaal niet van belang, zo stelt eiser. Hij wordt gezien als een verrader die in die hoedanigheid het land is ontvlucht'. Hij heeft bovendien geciteerd uit het ambtsbericht van januari 2005, te weten de pagina's 11 ('politieke en veiligheidssituatie in Liberia onvoorspelbaar en fragiel', 12 ('LURD-strijders zijn gedurende de verslagperiode betrokken geweest bij verschillende gewelddadige incidenten, zowel tussen de verdeelde strijders onderling als ieders andere personen'. 13 ('De huidige

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

overgangsregering is nog steeds slechts in beperkte mate in staat het land te besturen', 14 ('dat op verschillende plaatsen in het land (...) oud-strijders nog de dienst uitmaken'), 18 ('over de invloed van oud-president Taylor lopen de meningen uiteen'), 32 ('(...) is bescherming van de mensenrechten in Liberia echter niet gegarandeerd' en 38 ('Er is nog steeds sprake van eigenrichting'). Appellant vindt het onbegrijpelijk dat de rechtbank hier in de uitspraak niet op heeft gereageerd. Uit de citaten blijkt immers dat men in Liberia nog kan doen wat men wil en dat effectieve bescherming niet mogelijk is.

Daarnaast is de rechtbank in het geheel niet ingegaan op de relevante beroepsgrond (beroepschrift 12 november 2006, onder punt 2) dat eiser korte tijd voor zijn vertrek uit Liberia door Taylor-aanhangers werd gedetineerd (dezelfde Taylor-aanhangers die nu in de regering zitten) en toen feitelijk al een 3 EVRM-behandeling heeft ondergaan, waarbij hij er later achter is gekomen dat 'hooggeplaatste personen in de kring rond Taylor hem wilden laten vermoorden', hetgeen deel uitmaakt van het door verweerder geloofwaardig geachte vluchtrelaas. Daarnaast heeft de rechtbank niet gereageerd op de beroepsgrond (evenmin als verweerder in het bestreden besluit) dat de aangevoerde feiten met betrekking tot artikel 3 EVRM niet in hun onderlinge samenhang zijn gezien (beroepschrift 12 november 2006, onder punt 2).

Grief 3:

Door de door appellant in beroep overgelegde nieuwsfeiten naar de mening van appellant foutief te interpreteren heeft de rechtbank miskend dat appellant een risico loopt op schending van artikel 3 EVRM. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat, nu de passages geen informatie over specifiek op de persoon van appellant betrekking hebbende feiten bevatten, deze derhalve *slechts* zien op de algemene situatie in Liberia.

Toelichting:

Rov 2.7: 'Ten aanzien van de door eiser in beroep overgelegde berichten van het UK Home Office, Guidance Notes van mei 2006, de International Crisis Group Liberia 2006 en van de site www.factiva.com over de periode 7 augustus tot 13 oktober 2006, overweegt de rechtbank dat deze berichten slechts zien op de algemene situatie in Liberia. De berichten bevatten geen informatie over specifiek op de persoon van eiser betrekking hebbende feiten en omstandigheden. Voor zover eiser, onder verwijzing naar de door hem onderstreepte passages in de berichten, heeft betoogd dat nog steeds aanvallen worden uitgevoerd op ex-leden van de SSS, overweegt de rechtbank dat daarmee nog niet voldoende aannemelijk is gemaakt dat eiser te vrezen heeft voor een door artikel 3 EVRM verboden behandeling. Immers, uit de onderstreepte passages blijkt niet dat de daarin genoemde gewelddadigheden jegens (ex-)leden van de SSS verband houden met hun lidmaatschap van de SSS'.

Appellant stelt dat de onderstreepte passages in voldoende mate aanleiding geven om een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM te kunnen veronderstellen. Dat daarbij appellant niet met naam en toenaam wordt genoemd is niet relevant. Een passage als 'Some associates of former president Charles Taylor, have been elected to parliament, raising concern about his continued influence over the country's politics', wijst op een 3 EVRM-risico nu appellant door dezelfde voormalige aanhangers destijds reeds aan een 3 EVRM-behandeling werd onderworpen (zie ook hierboven). Daarnaast wordt in de stukken aangegeven dat een SSS-

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

directeur werd vermoord en dat een voormalige andere directeur van de SSS, Benjamin Yeaten, door de huidige Liberiaanse autoriteiten wordt gezocht. Hierbij gaat het uiteraard slechts om de kopstukken die in een dergelijk bericht worden vermeld. Lagere medewerkers van de SSS worden niet gemonitord, terwijl zij een mogelijk groter risico lopen dan de meer in het oog springende leidinggevend.

Appellant meent op grond van het voorgaande in voldoende mate aannemelijk te hebben gemaakt dat de rechtbank onvoldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd waarom bij appellant sprake is van 'knowing and personal participation' en waarom hij niet een reëel risico in de zin van artikel 3 EVRM zou lopen in geval van terugzending naar Liberia.

Mitsdien verzoekt appellant uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en op grond hiervan:

- I) De uitspraak van de arrondissementsrechtbank te Den Haag, zittingsplaats Zwolle, van 30 mei 2007, verzonden 30 mei 2007, Awb 06/6508 geheel of gedeeltelijk te vernietigen;
- II) De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen tot betaling van de kosten van dit geding.

Hoogachtend,

A.M.I. Eleveld

Producties:

- 1) bestreden uitspraak

